

Пролетарии от всички страни, съединявайте се!

Борба

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП.

ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ

Велико Търново

Година XXXV

1977

ДЕКЕМВРИ

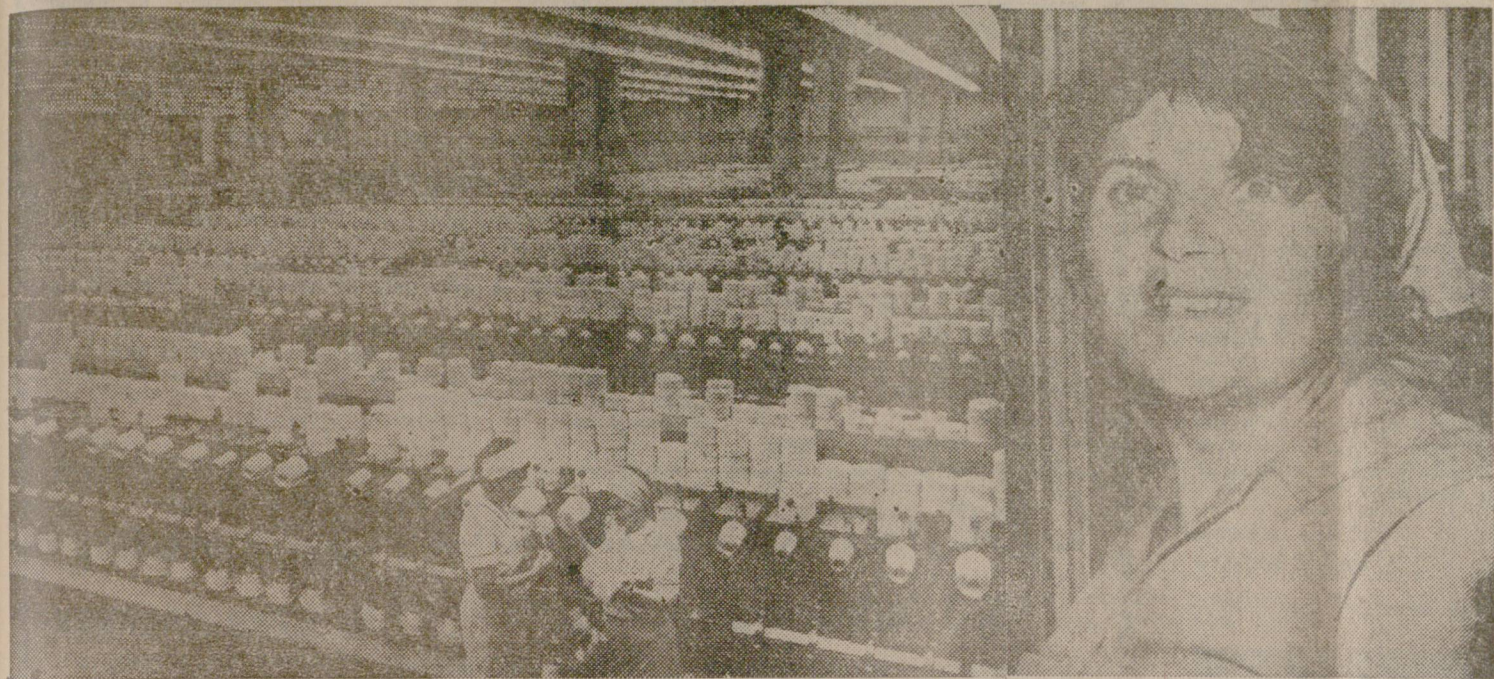
6

Вторник

Вестникът е основан
през 1948 година

Брой 144 (397)

Цена 1 стотинка

Повишаването на ефективността на производството и качеството на коприната са всекидневни за работниците от пренаместващия цех на За вода за изкуствена коприна при СХК „Свилоза“ — Санцов. Една от многобройните качествени и предимни цех на завода е Ава Исмаилова.

Стабилно, вдъхновено, оптимистично

„Отличен“ за колектива на мебелния завод „Победа“ ● Високи успехи по всички качествени показатели ● Спалният комплект „Янтра“ — над световно равнище ● Ново производство — луксозна спалня

Наскоро се състоя отчетно-изборното събрание на партийната организация. Петър Йовчев, партийният секретар, каза:

— Сега смело можем да заявим, че десетмесечният период, който отчитаме, приключваме с добри икономически резултати по всички показатели на плана. Га раптираме предсрочно изпълнение на годишния план по всички показатели и ще създадем условия за нормална работа още от първите дни на 1978 година.

Тази оценка в доклада е то чен синтез на усилията на колектива да стабилизира икономическата мощ на предприятия, да утвърждава неговата марка на световния пазар.

Преди всичко тук бе утвърдена комплексна система за управлението на качеството на продукцията. Въведените заводски норми чувствително помогнаха за повишаване на качеството. Засили се дейността на комисията за народен контрол, особено на секциите по икономическите въпроси, по качеството на продукцията и по трудовата дисциплина. Установяването на редности ставаха бързо известни на ръководството на за вода и се правеше всичко възможно своевременно да се отстранят. Включиха се още по-целесъобразно и други средства за социално въздействие върху поведението на всеки член на колектива — трудовото социалистическо съревнование, критиката и самокритиката, моралните и материалните подбуди, осъществявани чрез събранията и производствените съвещания, заводският радиовъзел и стенният вестник „Мебелист“.

Голяма победа за колектива е присъждането оценка „К“ за спалнята „Янтра“. Започна производството на луксозна спалня, предназначена предимно за нуждите на вътрешния пазар. Мебелист се ползуват с добро име в Съветския съюз — главния купувач. Все повече капиталистически търговски фирми проявяват интерес към великото търновската марка „Победа“.

Основати за успехите е комлексна, многофакторна. Аля огромно е ролята на партийната организация, изпълнява

ща безупречно ролята на политически ръководител на колектива, превърнала се в негово ударно ядро. Осемдесетте комунисти са хората, които се ползуват със завиден престиж. С личното си поведение и дела, с вдъхновението си отношение към труда и с оптимизма в утрешния по-светъл ден на завода те увеличат целия колектив в решаването на една или друга задача.

Строгата организация на производствения процес, укрепането на нивозите производствени звена и издигането ролята на техните ръководители — са друг фактор, имащ отношение към трайните икономически резултати.

Всичко това съдейства за утвърждаването на сърдечна атмосфера, бодрост и стимулация. Благоприятните гра дуси на тази атмосфера се потвърждават и от системно то реализиране на социалната програма. Всяка година жилищният фонд се увеличава с няколко апартамента. (През последните години предприятното построено няколко жилищни сгради. В близко време този проблем ще бъде напълно решен). Подпомагат се летиуващите в почивните станции, отелат се значителни средства за работническия стол и за издръжка на пюнерския лагер. Сега всеки член на колектива ще получи в надбавка годишно около една месечна заплата за оценка „К“ на производството.

Неотдавна в редакцията се получи писмо на читател. Писме, че е трогнат от вниманието на завода. След като дълго време е търсил да замени повредените части на мебел, той ги е получил веднага от завода. И този дребен на вид факт говори за утвърдени в колектива принцип на отговорност и задължение, на чувство за добросъвестност, на строг ред.

Стремленията на колектива следва да се насърчават и от висшестоящите органи и организации. За съжаление отчетно-изборното събрание не бе удостоено с вниманието на представител на стопанското обединение „Мебел“.

Илия МАНЕВ

Тържествено събрание на великотърновската студентска младеж

Стана традиция в навечерието на своя празник българската студентска младеж да се среща с първите ръководители на Партията и държавата. Снощи сред преподавателите и студентите от Велико търновския университет „Кирил и Методий“ без заместник-председателя на Държавния съвет Георги Джагаров. Тук бяха и първият секретар на Окръжния комитет на Партията Никола Василев, председател на Окръжния народен съвет Димитър Цървов, първият секретар на ГК на БКП Николай Полев. На срещата с Академичния съвет ректорът на Университета проф. д-р Димитър Филипов

запозна гостите с работата на преподавателския колектив и с проблемите, които той решава.

В азалата на Ректората се състоя тържествено събрание, посветено на Девия на българската студентска младеж. То бе ръководено от секретаря на университетската комсомолска организация Пламен Цанков. С поздравително слово към студентите се обърна ректорът проф. д-р Димитър Филипов.

В приветствието си от име то на Централния комитет, на Политбюро и на първия секретар на ЦК на БКП Тодор Живков другият Георги Джагаров се спира на

кои проблеми на преустройството на висшето образование у нас. С особено значение той говори за красотата и величието на древния град Велико Търново, за неговия дух, който бъдещите възпитатели на подрастващите поколения трябва да носят в себе си.

Студентката Мариана Минчева прочете и връчи на Георги Джагаров рапорт-обещание на университетската комсомолска организация.

Прочетени бяха телеграми до ЦК на КПСС и БКП. Наградени бяха студентите-отличници и активисти в комсомолската дейност. Никололина ЯМБОЛИВЕВА

Ново трудово завоевание

Колективът на цех „Заготовки“ в МЗ „Червена звезда“ — Дебелец с началник Иван Маринов изпълни годишния си план ● Бригадите на Йордан Патарев и Марин Събев — първенци в съревнованието

Традиция стана за колектива на цех „Заготовки“ в МЗ „Червена звезда“ — Дебелец предсрочното изпълнение на производствените задачи. Традицията се спазва и тази година. В съревнованието в чест на Великия октомври цехът се нареди на първо място по отчетените резултати за деветмесечното и през 60-те ударни дни и заново областното знаме на завода и учреденото в Полтавска област флага за колектив-първенец. А сега постигна и най-големия успех — изпълни предсрочно с повече от 1 месец годишната си производствена програма.

Най-голям дял за това имат коващата бригада на Христо Шишманов, термичната бригада, бригадата на оксигенистите с ръководител Недко Симеонов и разкройчиците на орденосеца Мария Михайлов и на Георги Стоянов. Със звание „Ударник“ са удостоени производственици Мария Райкова, Борис Грозданов, Дончо Ганчев, Анета Нейкова, Тодора Енева, Райко Димитров и бригадите на разкройчиците.

Успехите, съпътстващи колектива през последните години, които се смятат като традиционни за този цех, са плод на превърналата се с годината в традиция новаторски подход към поставените, ратости всяка година, задачи.

Началникът на цеха Иван Маринов, отгнал 21 години от живота си в служба на предприятното, работил и в производството, и в планирането, и като нивоз ръководител, ясно и точно формулира предпоставките, залегнали в основата на тези успехи.

— Още в края на предната и началото на новата година колективът на цеха и на съставните му бригади се запознават подробно с предстоящата производствена програма. С участието на всички се откриват „тесните“ ме

ста в производствения процес, правят се предложения за подобряване на битовите и трудовите условия, за разкриване на резерви, които ще доведат до повишаване на обществената производителност, до по-добро качество, до укрепване на трудовата и технологичната дисциплина, до икономии на суровини и материали.

На бюрото пред него лежат куп листовки „Обръщение към всички...“ В тях са набелязани основните моменти, към които трябва да насочат вниманието си работници и специалисти. И хората добросъвестно, в зависимост от нуждите на техните работни места и собствената преценка на личните и колективните възможности, предлагат, искат, настояват. И явяват, че ще бъде изпълнено, защото досега тяхното мнение винаги е било търсено и зачитано.

Планът се разбива по ме

По пътя на този колектив вървят и младежката бригада „Иван Генчев“ с ръководител орденосеца Йордан Патарев и шлосер-монтажната бригада на Марин Събев. Те изпълняват трудовите си норми 140-150 на сто и са начело в съревнованието през изминалите месеци. В близките дни и те ще реализират предсрочно годишната си производствена програма.

Антон ТРУФЕВ

Еленският край празнува вековен юбилей

Населението на признателния Еленски край пази дълбоко в паметта си спомена за своите освободители — братята руси. Преди век в западната част на Елена, край Манастира и Беброво, напоили чешмата с кръвта на около 2000 войни, руските освободители извоюваха свободата на Еленския край и дадоха своя принос за по-скорошния успешен изход на войната.

За героизма на освободителите в боевете край Елена свидетелства рапортът на ген. Светополк-Мирски до Главно то командване „започвайки от ген. Домбровский и за вършвайки с най-младите от неговите подчинени, всички до един не само изпълниха своя дълг, но бяха истински герои“. А генерал Домбровский допълва: „Да се на зрват отличилите се в този бой, значи да се посочат всички“.

По този случай в събота при паметника под скалите край Долий Марян се състоя митинг-звезда. Тук преди 100 години, задържайки с цената на живота си настъпление то на турските орди, руски те батаири осигуриха евакуирането на еленчани.

На митинга присъстваха членът на Централната контролно-ревизионна комисия на БКП Стоян Абаджиев, секретарят на Окръжния народен съвет Димитър Бадюков, първият секретар на градския комитет на БКП Димитър Димитров, председателят на градския народен съвет Петко Костадинов, секретарят на общинския партийен комитет в Беброво Стефан Варалджков, населението от района.

Слово за еленичте боеве край Марян произнесе Петър Векилов, председател на общинския народен съвет в Беброво.

През деня в Марян се състоя общински преглед на ху дожествената самодейност на колективи от Беброво, Константин и Костел, Марян и Чакали. Вечерта те атракционният състав на Марян представи пиесата „Блокада“.

На другия ден при паметника на Дъбравата се състоя възпоменателен митинг. Тук присъстваха секретарят на

Окръжния комитет на БКП Христо Станев, зам.-председателят на Окръжния народен съвет Никола Панайотов, ръководители на града и района.

В неделя вечерта в картинната галерия в Елена секретарят на групата на великотърновските художници доц. Александър Терзиев откри изложба на художника Григор Спирidonov, посветена на Освободителната война.

Вечерта на площад „Христо Ботев“ в града се състоя митинг-звезда. На него другарят Димитър Димитров говори за еленичте боеве край Елена, за тяхното място в нашата история, за българо-съветската дружба. От името на съветските специалисти от хинкомбинат „Свилоза“ край Свищов приветствие поднесе Борис Тюняев, партийен секретар на групата.

Пред множеството граждани, изпълнили площада, по особено тържествен начин бяха възпроизведени посрещането на руските освободители в Елена. Под звъна на черковните камбани, с хляб и сол, с хоругви и прочувствена реч еленчани посрещане своите освободители. Историческият хълм Калето пламна от запалените факли като огромен паметник на признателността.

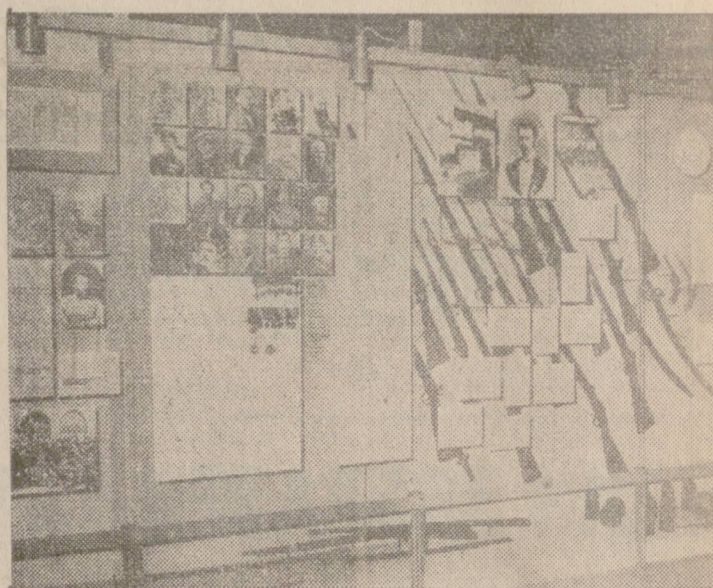
Вчера жителите на града се стекоха в западната част на Елена при Руския паметник, за да почетат паметта на загиналите руски войници. Тук бяха председателят на Окръжния народен съвет Димитър Цървов, секретарят на Окръжния комитет на БКП Николай Полев, ръководители на града и района.

Слово произнесе Петко Костадинов.

Пред паметника бяха поднесени много венци.

Добри Стоянов, председател на градския комитет на Отечествения фронт прочете поздравителни телеграми до ЦК на БКП и ЦК на КПСС.

Вечерта в салона на читалището се състоя юбилеен концерт с участието на самодейни колективи от града.

Никола НЕДЯЛКОВ
Христо МЕДНИКАРОВ

Кът от новооткритата експозиция в Даскалопиевната „Елена в епохата на Възраждането“.

Снимка Иван ДИМИТРОВ

Използуването на производствените

фондове — резерв за повишаване

на ефективността

ОТКЪДЕ ДА ЗАПОЧНЕМ

Възможности на рационално използване на машините и съоръженията в машиностроителното ● Ролята на работниците и тяхната квалификация

Машиностроителното е един от най-динамичните отрасли както за страната, така и за нашия окръг. През 1976 г. машиностроителната продукция представлява 27,5 на сто от произведената промишлена продукция на окръга, а през тази година се предвижда да бъде 28,3 процента.

Основните производствени фондове (ОПФ) са определящият показател за техническото и технологическото равнище на производството. През годината на шестата петилетка те нараснаха над 3 пъти. Активната част на основните производствени фондове в отрасъла към 1976 г. представлява 56 процента от общата им стойност. Анализът показва, че е налице тенденция на намаляване от ностелния дял на активната част, който през 1970 г. е

бил 58 на сто, а през 1975 г. — 57,1 на сто.

На сегашния етап на обществено-икономическото развитие особено важно е бързо да се увеличи използваемостта на машините и съоръженията в основното производство. Наблюденията показват, че режимното им време в отрасъла се използва средно 75 на сто, при 74,2 на сто за страната. В редица заводи този процент е по-нисък, като МЗ „Първи май“ — Полски Тръмбеш, Завод за металини конструкции — Стражица, Завод за възли и детайли — Драганово, Завод за строителна техника — Павликени и други. Не са малко и престоят поради отсъствие на работника (13 на

● На 3 стр.

Една година дръзновение

Кое дава повод за оптимистична равностметна на младежите от Завода за изкуствена коприна при СХН „Свилоза“ — Свищов

Заводът за изкуствена коприна започна своята биография преди една година. Но колективът, който се труди тук, е млад не само защото съществуваше отскоро, а защото голяма част от неговите членове току-що са напуснали университетските чинове. Без съмнение това обстоятелство ражда много проблеми. Непреодолими ли са те, въпреки ли е посоката за тяхното преодоляване? Ето въпросите, на които искаме да си отговорим, търговци за втората отчетно-изборна конференция на заводската комсомолска организация.

Още от доклада, който прочете секретарят на заводския комитет на Комсомола Иван Генков, разбрахме, че всички гледат на изпълнение на производствената програма като на задача номер едно. И тук, както навсякъде съвременното се е превърнало в основна черта на напредните трудови делници. Но нали колективът се отличава от останалите в комбината с младостта си, с дръзното, редко би било и организацията на трудовата надпревара да носи белезите на младежкото самочувствие. Започнали съвсем отначало. През март създали първата младежка производствена единица. Нейните членове започнали работа с лични обещания и тези обещания се превърнали в строги съдби, а личният пример — в благородно предизвикателство към всички. След това младежките бригади станали шест и от тях тръгнали инициативите: тринадесет ударни седмички в чест на XIII конгрес на Комсомола, табла за строг отчет на личните норми, комсомолски контролен пост за хигиена на работните места.

Започва и непримиримата борба с технологичните нарушения, със самоотличията и закиснеността, за спазването на техническите параметри. Тези фактори имат най-пряко отношение към изпълнението на качествените показатели и затова навярно спрямо тях комсомолците настояват за абсолютна самостоятелност. Секретарят на дружеството при смяна „А“ при

обогатителния цех Людмил Кинков категорично възразява срещу санкциите, налагани по административен път. „За воденият комитет на Комсомола, каза той, трябва да се проследява нарушителите. Той трябва да се занимава със киданево и с качеството, а не това да става на отчетните събрания“.

Още много изказвания по казана, че комсомолците от Завода за изкуствена коприна се възползват за резултатите от своя труд, имат само чувството на съдници към себе си...

И все пак — една година, много или малко е това? Цифрите отговарят с категоричен език — през четвъртото тримесечие на 1976 година първокачествената коприна съставлява 51, на сто от общото производство, а през третото тримесечие на настоящата — този процент е вече 62,6. За същите тримесечия нестандартната коприна от 24,5 на сто е сведена до 11 на сто. Освен това записани са икономии на топло-енергията, на електроенергията, на сярна киселина, цинков сулфид, които имат съществено дял за намаляване себестойността на продукцията.

Ето защо решихме, че едната година значи много за младостта, за всеотдайността и неспокойствието. Тези характерни черти на комсомолския колектив се проявяват и в още едно направление — критичния дух на конференцията. Не можехме да не запомним на тези младежи хора за доблестта. Тя бе

живителната струя, която, не се съмняваме, ще задължи, не, просто ще започне да работи още по-упорито, за да изгради от вече рашните ученици истински работници със съзнанието и отговорността, с верността към традициите на класата. И понеже пътят в редовите на тази класа е тясно свързан с професионалното изграждане, чудесно е, че през годината над 60 комсомолци са повишили квалификацията си. Само четук основателно възниква въпросът, защо само 21 продължават образованието си в ПУЦ?

И наистина тревожно прозвуча цифрата, която съобщава на конференцията секретарят на заводския партийен комитет Иван Великов — 80 комсомолци в завода са

основно образование. Ще до стигнат ли знанията за сложната техника, за производството, което е единствено в България? Ето кое трябва да бъде следващото и омегата на комсомолската дейност.

Тогава научно-техническият прогрес и дейността на клуба за ТНТМ няма да „уисват във въздуха“ и съвсем естествено ще помагат на производството. Само така те ще станат понятия и близки, а не само на ограничен брой специалисти. И навярно ще бъдат далеч повече внедрените теми, като тази на колективна с ръководител инж. Сашо Робочанов — „Подобряване схемата на триболопровода за авиаж“, чийто икономически ефект надхвърля 20 000 лева.

Такива мисли ни занимаваха в края на конференцията, когато решихме, че крайната равностметна на комсомолците всъщност не може да не бъде оптимистична. Защото въпреки всичко борбата с трудностите вече е вървен път. Защото най-добрият опит е този, който е изведен от собствените недостатъци. Уверени сме — комсомолската организация при завода е пред прага на едно начало, което води само напред и нагоре.

А членовете на младежките колективи все така ще създават колко голямо и отговорно в тяхното присъствие. При съвместно на тях самите и на най-голямата комсомолска организация на територията на Свищов.

Таня БИНЕВА
Орлин ЛИКОВ

В библиотеката на образцовото народно читалище „Напредък“ — Горна Оряховица.

Снимка Иван ДИМИТРОВ

Ще бъде ли отново място за отдих дефилето на „Дервения“?

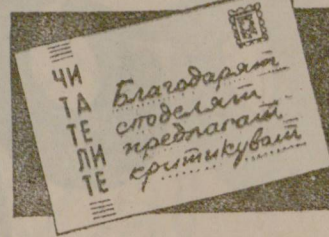
Неотдавна нашият сътрудник Драган Велев ни писа: „Едно от прекрасните места за отдих и разходки на тропиците се от Велико Търново. Сега този район е силно замърсен от предприетия ето „Родопи“. Екарисажа и кокаларника на СП „Вторични суровини“ — Горна Оряховица“.

В дефилето на „Дервения“ освен промишлените предприятия има и жилища. Красивата природа и добрите терени условия са дали възможност на много граждани да си направят зеленчукови градини и да си построят вили в този район. Оттук пътуват и много наши и чуждестранни туристи, за да посетят манастира „Света Троица“. А минаващите коли по този път, които извозват хранителни опазвачи от „Родопи“ за Екарисажа и кокаларника, често пъти го замърсяват.

Ето защо поставихме въпрос пред Хигиенно-епидемиологичната инспекция във Велико Търново и пред Окръжния народен съвет, които ни дадоха следните отговори:

ХИГИЕННО ЕПИДЕМИОЛОГИЧНА ИНСПЕКЦИЯ:

„Построяването на тези

обекти е станало преди публикуването на „Санитарната класификация на производствените дейности и необходимите за тях минимални санитарно-защитни зони“ в „Държавен вестник“, бр. 18 от 3. III. 1972 г.

Поради близкото разположение на тези обекти до града, лошото санитарно-техническо поддържане на съоръженията им, нередовното про

веждане на дезинфекция и дезинсекция в района, санитарно-хигиенната обстановка е влошена.

ХЕИ, Велико Търново, съобразявайки се с новите санитарни изисквания и влошено то хигиенно състояние на местността „Дервения“, издаде предписание до директорите на предприятията СП „Вторични суровини“ — Горна Оряховица и месокOMBИНАТ „Родопи“ за подобряване на околната среда.“

ОКРЪЖЕН НАРОДЕН СЪВЕТ:

„Въпреки взетите мерки, цялостното решаване на въпроса за ще бъде осъществено, когато бъдат изместени на нова площадка тези обекти. Такава вече има утвърдена от Министерството на горите и горската промишленост.“

КОМЕНТАРЪТ:

Въпросът за изместването на посочените обекти от „Дервения“ се решава повече от десет години. Оптимистични са перспективите да бъде изместена площадката на Екарисажа, кокаларника и топилята на мас извън пределите на града.

Но за да имат великотърновчани възможност да почиват в свободните дни в местността „Дервения“, е необходимо по-голяма настойчивост, за да се осигури необходимият лимит от Министерството на земеделието и хранителната промишленост, за проектиране и строеж.

Пенка ВЛАДОВА

С обратна разписка „Дебен пропуск...“

Неотдавна гости на семейството ни бяха трима съветски граждани — електротехник, архитект и студентка. По време на тяхното гостуване им показвах някои природни красоти и резервати на старата ни култура. Нови социалистически строежи, много места, свързани с освобождението на страната ни от османско иго и с борбата против фашизма и капитализма. Посещенията на тези места остави у тях приятни и вълнуващи впечатления.

Заедно ги и в новия мляк парк „Дружба“ във Велико Търново, за да им покажа къде ще бъде издигнат обелиск на дружбата ни с Полтавска област. Като разглеждаха и четяха надписите по паметните плочи на запазените гробове, гостите ми

попитаха защо на нито едно от тях няма керамична снимка на погребанията там. Погребан се да им обясня за всеки с какво е допринесъл за нашата свобода или култура и с какво е заслужил народната почит, но дълбоко в себе си чувствах недоволеността, породено от този дебен пропуск. И се запитах: няма Венета и Иванка Ботеви, Никола и Мария Габровски, Кольо Финето, Добри Войников, септемвриецът Димитър Грънчаров и партизанинът Христо Камбуров не са останали на този свят своите обелиски, а само героичните си дела?

Владимир ДАВИДОВ

Горна Оряховица ул. „Цар Асен“ № 20.

ОТГОВОРЪТ:

„Другарят Давидов с основание обръща внимание върху съвремените порцеланови снимки на паметниците в парк „Дружба“. Това е известно на градския народен съвет във Велико Търново. Вече са събрани снимките на поинакви видни личности, чийто гробове се намират в парка и е възложено изработването на портретите върху порцелан. В скоро време видът на паметниците в парка ще се измени.

Иван ГЕНДЖОВ
председател на ИК на ГОНС

Радка АНГЕЛОВА
секретар на ИК на ГОНС

Неделчо ТИЧЕВ

Имаме много приятели

Много са вече моите и на учениците ми приятели в Съветския съюз. Отначало това бяха пионери и комсомолци от детските и младежките години, а сега те са учители, общественици, писатели.

Списъкът, започнат в нашето училище преди 14 години, съдържа над 90 адреса с имена на видни съветски общественици, космонавти, ученици във Великата отечествена война, близки на загинали деца и герои.

Мили писма, съкровени мечти и желания... Те пристигат всеки ден от различни градове и села на необятната съветска страна: от побратимите Кременчуг и Полтава, от слънчевия Киев и север

ния Ленинград, от топлата Ашхабад и южна Феодосия, от градовете-герои Москва, Волгоград, Минск, Керч, от Кострома и Запорожие, Куйбишев и Вилнюс, Львов и Барнаул, Днепрпетровск, от старинния град Владимир... Редовите разказват за живота на съветските хора, за плановете им, за срещите на пионерите и комсомолците с видни дейци на КПСС и съветската държава.

Писат ни Валентина Терешкова и Степан Витченко, Валентина Петелина и Алексей Желтов, Нина и Николай Савичев, писателката Зоя Воскресенка и майката-героиня Любова Космодемьянская. Дружбата ни с тях задължава де

цага да бъдат ученолюбиви, старателни.

Идължователни на разнообразна чужда дейност в своите училища и разветлите на азиатската дружба са учителките Зоя Павлова от Кременчуг, Лидия Николаевна от Киев, Зинаида Трофимовна от Ленинград, Анна Ивановна от Львов, Светлана Григорьевна от Волгоград, Татяна Георгиевна от Владимир, Ирина Александровна от Москва, много други. С тях ни свързва истинска дружба. С тях споделяме лични и служебни въпроси, обсъждаме планове.

Янка МАНДАЛОВА

учителка в училище „Св. Кирил и Методий“ — Свищов

Интересно, любопитно

Кой и кога е открил своето на сферичните стъкла, подобряващи зрението при наблюдаването на предмети от близки и далечни разстояния, не е известно. По исторически данни може да се каже, че първите очила се появяват в Италия около 1280 година. Тогава откритие носи съвършено случаен характер и не е било резултат на научни изследвания, докато свойствата на оптичните тела и оптичните прибори били изяснени значително по-късно от А. Галилео Галилей (1564—1642 г.). Първоначално се употребявали само двойно изпъкнали лещи, използващи се за корекция на старческо зрение. Очила, които дават по-голямо увеличение, получават се по-късно.

ПЪРВИТЕ ОЧИЛА ...

Вят широко разпространение и се изработват специални рамки, които се усъвършенствуват. Тъй като очилата предпазват от само себе си голяма ценност, в началото ги правят от богати, дървени материали, които се занимават с четене, иконописци, преписвачи на книги, редактори на дърво и кости, библиотекари, чиновниците и писачите. През това време започнали да използват оптични и руски майстори, за да направят с тях зрители професии. В 80—90-те години на XVII век очилата се разпространяват в Сибир и Китай. Започнали да подобряват и заменят съвремените лещи на очилата с нови. В

края на XVII век продаждат, ремонтът и подборът на очилата били вече обикновено явление. Първият учен мейстор на оптични очила в Русия е Иван Елисеевич Беляев — основател на оптическата палата при Академията на науките.

Днес оптиката разполага с различни видове очила, коригиращи зрението. Трябва обаче редовно да се правят профилактични прегледи на очите от офталмолози, особено на хора, страдащи от диабет, глаукома, очен глауком и други дегенеративни поражения на око.

Снежана ТЕНГВА

управител на оптически магазин в Свищов

Защитена кандидатска дисертация

Неотдавна пред Научния съвет към Филологическия факултет на Великотърновския университет бе представена за публична защита кандидатската дисертация на Донка Стефанова Коева: „Сватбените песни като сценарий на сватбената театрално-обрядна игра“ с научен ръководител проф. д-р Пеню Русев. Дисертационният труд поставя и решава редица теоретични проблеми на българския фолклор. В него са намерили място и песенни материали от Еленския край. Но

материята е тълкувана, зазълбена, анализ и синтез, изисканият стил, бяха посочени като характерни черти на изложението. Тези качества бяха потвърдени, както от официалните рецензенти доц. д-р Георги Данчев и ст. н. с. I степен Стефана Стойкова, така и от участниците в разискванията.

На Донка Ст. Коева едновременно е присъдена научната степен „Кандидат на филологическите науки“.

Димитър КЕНАНОВ

ЕДИН ЗАБРАВЕН ПАТРИОТ И ЖУРНАЛИСТ

По случай 125 години от рождението на Павел Бобеков

Три месеца след освобождението на Търново, в разгара на Руско-турската война, когато Шипка все още тъне в грохота на боевете на едната от улиците на Варуша умира Павел Бобеков. В задушната атмосфера на новините, в тесния кръг от приятели, в ръцете на майка си...

Кой е Павел Бобеков? Достатъчно е да го посочим като активен участник в Априлското въстание — председател на Временното правителство, единственият претия размирни дни хилядин, фактическият „вожд на паннагорските въстаници“.

Достатъчно е да си припомним, че той е редактор и организатор на първия български всекидневен вестник. За да се убедим, че у нас слово то и оръжие са обиявали в пориците на едни и същи хора, че публицистичната и художествена проповед са в прабата и силата си тогава, когато вървят ръка за ръка с делото.

Достатъчно е да не забравяме, че незадавнашния в себе си още вопля на жертвите и чувството за вина пред на рода-участник в борбата, го виждаме като доброволец в Сръбско-турската война през същата знаменителна 1876 година. За да почувствуваме на практика проведена българската жилавост и неунизията от пораженията, готовността за саможертва в името на възприетата идея.

Той поемнава с руските войски в Дунав и е включен в отряда на ген. Гурко, участва героично в сраженията.

Всяка от посочените прояви, сама за себе си, е доста

тъжна да ни убеди, че става дума за необикновено устремна, за богати вътрешни измерения и духовна енергия личност, за възрожденска и изключителна воля и патриотично съзнание.

А Павел Бобеков е бил едновременно на 24-25 години... Нима да се спирам на много отговорности му мисия по време на Априлското въстание. Няма да разсъждавам по ренова непосилно бреме, с което се е натоварил като участник и опозиция на Бенковски в една борба, чийто трагичен финал е осъзнавал както в началото, така и в юбилейния момент, когато на гребен на опиянението излиза извън ласка: „Да живее цялото четвърто революционно окръжие!“. Но Павел Бобеков, заедно с Волон, Каблешков, П. Бонев, олицетворява една цяла линия в борбата, чрез него достигае интелектуално-интелигентския пласт на движението за свобода.

Конфликтувал е с Бенковски-Захари Стойновската линия на поведение, делото на личност като Павел Бобеков припада допълнително измерения и вътрешно-психологически смисъл на революцията. В житейската му позиция има голяма специфика: българска завика и национални духовни черти! Скептикът и ентузиастът в неговата душевност са гранично съчетани в едно — нолото следва логиката на историческата победа. И така пълно лятат като самохарактеристика думите му в последния час на живота: „Умирам, но не ми е жално, защото България е свободна, а

аз никога не допусках, че ще видя това. Умирам, мамо, спокоен затава, че докрай аз пълних дългата си към Отечество, на което дадох слаби, те си сили, които дължах“.

Няма да се спирам на значението, което прибавя към кратката му и изключително напрегната биография всеки от следващите изложени моменти на живота му. Ще завърша с това, което всъщност ме подтиква към тия бележки по повод 100 години от смъртта и 125 години от рождението на Павел Бобеков — прощальните думи, сетният дъх на гоя скромен и велик българин са свързани с Велико Търново. А, до колкото знам, нищо в старата столица не говори за това.

В малка книжка, посветена на Павел Бобеков е казано: „Бил погребан на държавни разкопки. На траурната процесия са присъствували хиляди граждани от Търново и околността. Памена реч за човека и борбата произнесе Стефан Стойболов. След това ковчегът бил пуснат в гроба на църквата „Св. Троица“. Минават години. Човекът и борецът е забравен, а гробът му — обрасъл с трева. И днес вече не може да се открие кой е...“

Не тежи ли на съвестта ни тази забравена трева, тоя неиздигнат паметник, това неотбелязано със знака на почитта и преклонението място с костите на Павел Бобеков?

През последните две години редина прояви в културния и обществения ни живот преминават под знака на стъпуването на 100 години от

Априлското въстание и 100 години от Освобождението на България. Делото на П. Бобеков е светла и трагична страница от тия две големи исторически събития. Това ни задължава да намерим начин и форма за отбелязване на връзката му с Велико Търново — че тук е завършил живота си „първият български генерал“, председател на Временното революционно правителство в Панагюрище, редакторът на „Секидневен вестник“, участникът в Освободителната война Павел Бобеков.

Отбелязах, че в книжката на В. Стефанов като място пребиваване на гроба се сочи църквата „Св. Троица“. Известно е, че това име нито си църква в един от крайните квартали на града („Трудов фронт“), където е малко вероятно да е извършено погребението. Някои великотърновчани твърдят, че преди години са срещали в книжката на църквата „Св. Никола“ в списъка на погребените и името на Павел Бобеков. При някъде обглед дворът ниго на едната, нито на другата църква пази свителство за това. Но при цялата проверка на фактите и издирване на нови интереси от страна на компетентни институции, на ръководството на града, на великотърновската общност, сигурно ще се уточни, макар и приблизително мястото, където е погребан Бобеков. И да се отбележи по-св. аномалната плоча. Дължаме да го направим заради него. И заради нас

Иван РАДЕВ

ОСВОБОЖДЕНИЕТО НА ЗЛАТАРИЦА

ЗЛАТАРИШКИ ПРИПИСКИ ЗА ОСВОБОДИТЕЛНАТА ВОЙНА

Върху корицата на една Библия на турски език свещеник Иван Иванов Хаджиев от Златарица записал, че на 23 ноември (ст. ст.) турците нападат и опустошават селото, при което са убити 14 души. В нападението загинал и брат му Стано, който си пролял кръвта за своите братя и Отечество. С оръжие в ръка той падна прозирателно на неприятелския патрон в махала под Св. четридесет мученици. От тази приписка става ясно, че населението е участвувало в сраженията „с оръжие в ръка“ — ново доказателство за революционния дух и патриотизма на златаричани по време на Освободителната война.

Втората приписка от същия автор е поместена в кондиката на златаришката църква, съхранявана в Окръжния държавен архив. Тя потвърждава споменатите вече данни. Ценното в нея е, че дава сведения за ограбването на златаришката църква „Св. Никола“, в „Бележка за изгубените вещи черковни“. В приписката са изброени църковни вещи: книги, полиени, кандила, зъбеси, бакърни съдове и други.

На 24 ноември започнала контраатаката на еленските позиции. Под командването на генерал Малахов руските войски освободили Златарица. За повторното освобождение на селото съществувала трета приписка, върху последния лист на „Православное учение, или съкращение християнско богословие“. Цари град 1844 г. — съхранявана в златаришкия музей. В тази приписка се посочва: „1877. Ноември 23 в сряда съюзотурците в селото ни Златарица, на 24 ноември бидоха изгонени от русите“. После в приписката се изброява „за губата шо стана“ и се посочват 36 вида вещи, земеделски инвентар, храни и животни. Новото отбелязано в тази приписка са дните на сраженията — сряда и четвъртък.

Съгласно клаузите на Сан Стефанския мирен договор и Берлинския конгрес на руските войски части се разредява временен престой в България. В Златарица остават части на 42 Якутски полк. В края на 1878 година шабският капитан от този полк Квитнишки вписал в кондиката на златаришката църква друга приписка, в която възлага на свещеника Иван Иванов Хаджиев като председател на черковно-училищното настоятелство да се грижи за каменния паметник на руския войник, погребан в църковния двор. Свещеникът приема да „пази в добър ред и безплатно“ паметника, а в случай на повреда да дава „известие на Окръжния началник в г. Търново“. Приписката е написана саморъчно от шабския капитан Квитнишки.

Маргарита КАМЕНОВА

Телевизия

ВТОРНИК — 6 ДЕКЕМВРИ

10.00 — По света и у нас, 10.30 — Гимнастика, 10.40 — Тенис: Международен турнир на СФД „Академик“ под шестото на БТ — директно предаване от зала „София“, 11.45 — Незавършената Джуд — английски телевизионен филм (IV серия), 12.30 — Информационен дневник, 15.00 — Тенис: Международен турнир на СФД „Академик“ под шестото на БТ — директно предаване от зала „София“, 17.10 — „Новият град“ — очерк за Костинброд, 17.30 — Новини, 17.40 — „Огледалото“ — културен филм, 17.50 — „Искане за новост“, 18.10 — Панорама на българското кино изключително изкуство — детски хор „Дунав на песен“ — гр. Сливница, 18.35 — Та концепцията „ЗОВ“, 19.10 — Рекламни, 19.15 — „Първенец“ — документален филм, 19.45 — „Два от пет“ — филм, 20.00 — По света и у нас, 20.30 — Загаселите свещи, 21.00 — Решител на Дийн Рид, 21.35 — Футбол: Втора среща за европейската суперкупа „Лигата“ (ФФР) — Хамбургер (ФРГ) — Динамо (СССР) — директно предаване, в паузата: Новини, 23. — Новини.

Когато прославеният генерал Гурко завладял Търново, в Елена бил изпратен отряд от три сотни и две оръдия да охранява Твърдишката и Сливенския проходи и да прегрежда направлението Осман Пазар—Търново. Командир на този отряд бил полковник Чернушов. Малка войска част била изпратена и в Златарица без съпротива. Вероятно това че да е станало на 30 юли 1877 г. Стари хора разказвали, че руските войски дошли на коне от Миндя и били посрещани от населението и старците с църковните хоругви, като през това време тържествено били църковните камбани.

Към средата на юли в Златарица, по заповед на генерал Столетов, пристигнала 6 опълченска българска дружина начело с майор Беляев, който поел командването на Златаришкия отряд. Още с пристигането си майор Беляев взел мерки за отбрана телната си позиция при Златарица. Тя била изградена югозападно от селото на хълма Чука. Току-що устроил позицията, майор Беляев получил заповед да се придвижи от Златарица към Беброво в пълно подчинение на командира на 13 Драгунски полк.

През август, септември и октомври турците предприели редица разузнавателни набежи към Маринската позиция, където се намирала част от Еленския отряд. В началото на ноември турците усилено прехвърлили войска към Елена. От Осман Пазар (Търговище) се насочили чисти към Златарица и зацелили нападението срещу руските позиции около Златарица и махала Дърлеви, близо до Златарица. Сюлейман паша подготвял удар срещу Еленския отряд, за да помогне на Осман паша, обсаден в Плевен. След боевете край Елена, на 23 ноември турците нападнали Златарица, убили 13 души и заели селото

след като населението оказало съпротива с оръжие в ръка. Българите избягали към Лясковец. Руският отряд, който се намирал в селото, не можал да удържи напора на турците и под командването на подполковник Мицкевич напуснал Златарица, а след това и Миндя и се отправил към Мердана. Полковник Красовски с две дружини и 6 оръдия се намирал тогава в Капиново. През нощта на 23 срещу 24 ноември генерал Малахов, командир на 26 дивизия, който се намирал в Чаир (Камен) с една бригада и един ескадрон от Драгунския полк, пристигнал в с. Шереметья. Командувал в с. Шереметья му заповядал на 24 ноември с една бригада от 26 дивизия да атакува Златарица. Генерал Малахов влязал във връзка с полк. Красовски, който в 9.30 часа настъпил от Капиново за Миндя и успял да вземе село то след престрелка с черкези. В 12 часа отрядът на Красовски заел позиция източно от с. Миндя и м. „Пово бърдо“. Като получил известие за настъплението на колоната на ген. Малахов, Красовски заповядал артилерията да открие огън по неприятелската пехота, която започнала да обхожда десния му фланг. Майор Емалски с втора дружина, изпратен да заеме близката височина към десния фланг, успял да задържи турците и дори да ги атакува, но бил смъртно ранен и починал. Руските 20 оръдия действували от страна на Мердана и Миндя и стреляли по посока на Чука — ключ на неприятелската позиция. Към 15.30 часа генерал Малахов сметнал, че атаката е достатъчно подготвена и изпатил до началниците на частите заповед за атака. Атаката била сполучлива и Чука била занета от русите. Турците били принудени да се оттеглят към Елена и Беброво. Замисълът им не можал да се осъществи. Съюзанството на Златарица от

ген. Малахов и на Миндя от полк. Красовски русите поставили под заплаха туските войски в Елена, които през Златаришкия проход са могли да бъдат обходени.

Дългоочакваният ден на свободата на Златарица дошъл на 6 декември 1877 г. Златаричани взели участие във войната и дали своямакар и малък принос за разгромляване на врага. Когато по инициатива на началника на Еленския окръг поручик Руденовски били създадени 4 доброволчески народни чети, една чета приблизително от 100 човека била създадена в Златарица.

Иван Пенчев Вакъчиев, учител в Златарица, бил преводач на командира на 14 руска дивизия, а Георги Стефанов, Петко Станев, Дочу Кречун и Стоян Христов, градинари в Румъния, постъпили в 1 българска опълченска дружина, командвана от подполковник Константин Кесяков и участвували във войната.

Видният златаричанин Радко М. Радославов (1841—1894), учител, книжовник, председател на революционния комитет в Дряново по време на Априлското въстание, още през 1878 година писа:

„С друго ние, българите, не можем се изплати на този наш велик благодетел — руския на род, освен с една признателност и вечна привързаност към него. Да покажем своята привързаност и признателност в дело, а не в слова... Ако сме яко привързани на тази велика руска държава, то и нашият живот ще бъде славен и ние ще имаме добра бъдещност. Без защитата на руския народ нашето съществуване рискува. Отдето до светлината на нашата свобода, с която днес се наслаждаваме, трябва винаги очите ни към нея стража да са обърнати. Робството ни изгонил под нейна защита свободно ще се развиваме и ще вървим напред в просвещението и образованието“.

Мъдрост и съвременни думи. Стефан ЧАКЪРОВ

На сцената — танцов колектив „Търновград“ при читалище „П. Р. Славейков“ — Велико Търново. Снимка Иван РУСКОВ

На международни теми

МОШЕ ДАЯН ВЕРБУВА ЗА ПОЛИТИКАТА НА САДАТ

По време на четириднешното си официално посещение в Бон Моше Даян не проявил отзивчивост към много делкатни препоръки на бонско то правителство Израел да бъде по-гъвкав и готов към известни компромиси при разрешаването на близкотоизточния конфликт. Точно обратното — още преди да замине за западногерманската столица, израелският външен министър заявил, че ще каже в Бон „няколко остри думи“ по адрес както на турското правителство, така и на всички страни от Общия пазар, защото те, според Тел Авив, имали доста дружеско отношение към палестинците. Вече пристигнал край Рейн, Моше Даян не се ограничил с „няколко остри думи“, а про изнесе дълги тирлади и разкри по особено демонстративен начин целта на визитата си — да бъде пресечена всякаква склонност на Бон и на другите държави от Общия пазар — като се съобразяват с политическите реалности — да признават Организацията за освобождение на Палестина за законен представител на палестинския народ. Нещо повече, Моше Даян отправил изключително остра критика към последните декларации на страните от Общия пазар по близкотоизточния конфликт, които държат сметка за резолюциите на ООН. Израел в никакъв случай не желае ЕИО да следи за самостоятелна политика спрямо Близкия изток, а още повече — политика, която не одобрява изцяло агресивния курс на Тел Авив. Моше Да

ян не се поколеба да заяви, че деветте страни не трябва да дават препоръки за разрешаване на проблема, преди да са се консултирали с Израел.

Другата важна задача на Моше Даян беше да убеди Бон да окаже поддръжка на сегашния политически курс на Анвар Садат. Израел е готов да сключи сепаративен мирен договор с Египет — подчерта Даян и добави, че Тел Авив държи сговора между Садат и Бегин да получи подкрепата на „деветте“ от ЕИО.

Израел очаква именно от Бон да не допусне в Общия пазар да надделее тенденцията за постигане на справедливо разрешение на близкотоизточния конфликт, като се вземат под внимание законните права на палестинския народ. Зашо тъкмо Бон? Причината е не само в това, че поради своето военно и икономическо надмощие федералната република има особено тежка дума при вземането на решения в Общия пазар. Причината е и в подчертано произраелските позиции на Бон по отношение на близкотоизточния конфликт.

Бон твърди, че неговата близкотоизточна политика е политиката на неутралитет. На съобразяване с интересите както на Израел, така и на арабските държави. Известно е, че ГФР държи не само да има добри отношения, но и да укрепи позициите си в Египет, Саудитска Арабия и други близкотоизточни държави, които са важни доставчици на суровини за федералната

республика и предоставят възможности за западногерманските концерни да влягат там капитал. На разговори те в западногерманската столица Моше Даян получи две уверения: ГФР няма да признае Организацията за освобождение на Палестина и ще положи усилия страните от Общия пазар да дообрат политиката на египетския президент Садат.

Според някои съобщения Моше Даян е положил усилия Израел да получи нова икономическа помощ от ГФР. Досегашната помощ надхвърля 20 милиарда марки, а между оръжейните концерни от Рурската област и израелските „Ястреби“ отдавна съществуват много делови връзки. Въпреки „няколко останки“ от различия в становищата, както по време бонският вестник „Генерал Анцайгер“, по сещението на Моше Даян е преминало в „извънредно дружеска атмосфера“. Вестникът възторжено възкликна: „Никога досега един израелски политик не е намирал толкова сърдечни думи за немците в ГФР, за ролята на тяхната страна в света и за подкрепата, която Израел получи от федералната република в тежките години на борбата и на изграждането“.

Възниква обаче въпросът, доколко одобрението на агресивния курс на Израел и на сговора между Садат и Бегин може да бъде полезно за развързването на близкотоизточния възел

Красимир ДРУМЕВ
Кор. на БТА в Бон

ФИЗКУЛТУРА, СПОРТ, ТУРИЗЪМ

IX окръжен турнир по борба — свободен стил

ОТ МАСОВОСТ КЪМ МАЙСТОРСТВО

Деветото издание на традиционния окръжен турнир по свободна борба за медальоните на Окръжния комитет на ДКМС и Окръжния народен съвет бе най-масово. Участваха 368 състезатели от 13 дружества, разпределени в 42 отбора. Представени бяха всички възрастови групи, като най-многобройна беше юношеска ст. възраст. Към утвърдените центрове на борбата в окръга — Велико Търново, Горна Оряховица, Златарица, Лясковец, Елена, Павликени, Свищов, Сухиндол, Драгомирово, Самоводене и Пчелище — се присъединиха с успех Овча могила и Кесарево. Необяснимо беше обаче отсъствието на борци от Стражица, Камен, Сашево и Козловец, които досега имаха хубави изяви в този турнир.

Около 1200 схватки държаха в напрежение приятелите на борбата в горнооряховската зала „Н. Петров“. Спектаклите са еднодухосни — има много таланти, много пламък, който трябва да се разгори.

Крайно отборно и индивидуално класиране:

Понери: Велико Търново I отбор, В. Търново II отбор, „Левски“ Лясковец.

Индивидуални първенци по реда на категориите: Йордан Йорданов (БТ), Валентин Гечев (БТ), Румен Павлов (БТ), Александър Дудуров (Л), Райчо Димов (Л), Георги Макавеев (БТ), Веселин Мадански (БТ), Стефан Добрев (Златарица), Николай Пенев (Кесарево), Кольо Маринов (БТ).

А „РФГ“

„АКАДЕМИК“ — ЖСК „СПАРТАК“ 5:1

Непрекъснатият шум на свишките студенти не даде възможност на състезателите от „ЖСК-Спартак“ да покажат характерната им амбиция. В тази среща „Академик“ показа, че знае къде минава пътът към победата. Станков, Райков, Павлов, Янков окупираха средата на терена и умело дирижираха шумра на нападателите, където опитният П. Петков, макар в този мач да не отбеляза гол, обстрелваше вратата, извеждаше съграждани си в отлични положения за реализиране. След негово подаване в 8-та мин. Момчилов откри резултата. В 17-та мин. Зафиров успя да отрази удара на Петков, но Станков посрещна отбитата топка с глава и 2:0. Головите положения се редяха едно след друго, но или Райков, Курбанов, Янков не бяха точни, или намесите на варненския вратар Зафиров бяха успешни. В 25-та мин. Курбанов бе подкосен в наказателното поле и докато домакините чакаха съдийски сигнал, варненци чрез Недев успяха да намалят 2:1.

Втората част започна от ново със силен натиск на студентите, продължил до края на мача. В 77-та мин. Павлов увеличи — 3:1. Влезлият Фиданов засили нападателята мощ на домакините и в 88 мин. отбеляза нов гол. В последната минута със самостоятелен рейд Момчилов затвърди победата на студентите — 5:1.

Съдийското ръководство на П. Цанев (СФ) не бе убедително.

„АКАДЕМИК“ — Пърчанов, Попов, В. Петков, Евгениев, Станков, Павлов, Курбанов, Райков (81 мин. Михов) П. Петков, Янков (80 мин. Фиданов), Момчилов.

„ЖСК-СПАРТАК“ — Зафиров, Йорданов, Андонов, Илиев, Недев, Фажев, Добрев, (82 мин. Михов) Петров, Цветков (67 мин. Христов) Петров, Киряков.

П. ТОДОРОВ

КЛАСИРАНЕ:

1	Локомотив (СФ)	20-10	21
2	ЦСКА „Септ. зн.“	29-18	19
3	Славия	38-18	17
4	Левски-Спартак	27-15	17
5	Берое	20-15	16
6	Тракия	16-15	16
7	ЖСК-Спартак	14-19	15
8	Черно море	11-17	15
9	Ченоморец	20-17	14
10	Локомотив (Пл.)	17-22	14
11	Сливен	18-27	14
12	Пирин	10-19	14
13	Марек	18-20	13
14	Ботев	14-29	13
15	Академик (СФ)	20-25	11
16	Академик (Св)	18-24	11

Най-техничен и резултатен състезател — Румен Павлов (БТ).

Юноши м.л. възраст: В. Търново I отбор, Г. Оряховица, В. Търново II отбор.

Индивидуално: Ал. Бейков (БТ), Бисер Димитров (БТ), Милчо Ненов (БТ), Васил Манов (БТ), Г. Панев (Павл.), Ст. Кънев (БТ), Данчо Рашков (БТ), Веско Манов (ГО), Д. Петков (БТ), Янчо Сидеров (БТ).

Най-техничен и резултатен състезател — Ал. Петков (БТ).

Юноши ст. възраст: В. Търново, Горна Оряховица, Свищов.

Индивидуално: Людмил Митов (БТ), Йордан Аспарухов (ГО), Гоcho Димитров (БТ), Йордан Станчев (БТ), Тодор Стефанов (ГО), Ангел Павлов (ГО), Димитър Трифонов (БТ), Борис Георгиев (Св), Злати Иванов (БТ), Васил Енев (БТ).

Най-техничен и резултатен състезател — Тодор Стефанов (ГО).

Младежи: Г. Оряховица, Свищов, Павликени.

Индивидуално: Сали Салиев (Златарица), Боян Якубов (ГО), Пламен Симеонов (ГО), Юмер Ахмедов (ГО), Костадин Милков (ГО), Георги Костадинов (ГО), Ибрагим Алиосманов (ГО), Атанас Рашков (Павликени), Стефан Димитров (ГО), Емил Кръстев (ГО).

Най-техничен и резултатен състезател — Сали Салиев (Златарица).

Мъже: В. Търново, Лясковец, Елена.

Индивидуално: Шабан Шабанов (Елена), Ахмед Алиев (БТ), Хосени Османов (БТ), Минчо Андреев (БТ), Ибрагим Халилов (БТ), Ферат Сюлейманов (БТ), Джамиш Джамилов (БТ), Йордан Дойнов (БТ), Иван Лазаров (БТ).

Най-техничен и резултатен състезател — Ферат Сюлейманов (БТ).

Александър ЧАНТАРОВ

В „Б“ РФГ

„ЧАВДАР“ (Троян) — „ЕТЪР“ — 1:1. Първото полувреме премина при равностойна игра. В 52 мин. стражният съдия вдигна флага за засада, после го свали, последва нарушение в полето на гостите и главният съдия Яшаров от София отсъди дузпа, която бе реализирана — 1:0. Веднага след гола етърци се вдигнаха на шум. В 61-та мин. една комбинация на Илчев, Цингов, Ненчев завърши с ефектен удар с глава на последния — 1:1. Въпреки тежкия терен и непрекъснатия снеговалеж мощните атаки на „Етър“ продължиха, но натискът не можеше да бъде материализиран. Голям дял за равенството има и съдийската тройка. За служебна да се отбележи, че в 80-та мин. Петров беше контузен, но игра до края, тъй като „Етър“ беше на правил вече две сменя.

Методи ИЛИЕВ

„ЧЕРВЕНО ЗНАМЕ“ — „ДОРОСТОЛ“ (Силистра) — 3:2. Непрекъснатият снеговалеж и хлъзгавият терен за трудниха и двата отбора. Очакванията за лека победа не се оправдаха. Гостите се окаха корав противник, който не се стъписваше и в най-трудни моменти. Те отправиха и първия опасен удар, спасен с вешина от Паралиски. Минута по-късно Борисов (Чз. 7) опита силния си удар, топката рекушира в гредата и спря в мрежата — 1:0. В 22-та мин. след технично изпълнение пряк свободен удар Съботинов с глава увеличи — 2:0. Четири минути по-късно Младенов направи непропусък, в 35-та мин. Цекев стреля над гредата, в 43-та мин. Съботинов остана сам срещу вратаря, но стреля в него. Гостите също не мислеха да се предават. В 54-та мин. Стоянов (Д. 9) намали — 2:1. Този гол беше сигнал за нови атаки на домакините. В 73-та мин. Борисов от пряк свободен удар увеличи 3:1, а минути по-късно гостите намаляха 3:2, при който резултат дойде краят на мача. В тази среща нападателят на „Червено знаме“ показаха, че не са в онази форма, в която са свикнали да ги виждат приятелите на футбола в Павликени.

Комсомолски петобой

При голям интерес и силно емоционална борба в гимназията састе занията по джаз атлетика от комсомолския петобой (100 м гладко бегане, скок дължина, скок височина, гюле, 800 м. т.г. бегане), организиран от дружество „Етър“, участваха 16 отбора от училищните заведения в града. Над всички се открояха представителите на Математическа гимназия — и двата отбора бяха съставени от единствено състезател и състезателки с добри възможности, с голяма воля за победа. Имаше отдели добри изпълнители от юношеския отбор на училището по електропропаганата сред десетките от Икономически техникум и други.

Общо радва констатацията, че преподавателите по физическо възпитание и училищните ръководства по старателно са готови да борборят си по основния спорт, някои постижения (например в скокете), а и общата гредна оценка, съставена с мнението на наставника, показват, че чаканата година крачка напред. Традиционен в комсомолския петобой са двата състезания на Математическа гимназия — девойките събраха 787 точки, а юношите 7229 т. Следващите места при девойките заеха отборите на Езикова гимназия със 7432 т., Икономически техникум 6774 т. При юношите втори са лекоатлетите от СФУ по електропропаганата, а трети — от училище „В. Друмева“.

Александър ТОШЕВ

Адрес на редакцията: 5000, Велико Търново, Партиен дом. Телефони — главен редактор — 2-04-58, зам.-главен редактор — 2-05-26, отговорен секретар — 2-99-61, секретариат — 2-17-12. Отдели: „Организационни и идеологически проблеми“ — 2-41-50 р. 2-17-79, „Икономически проблеми“ — 2-38-31 и 2-05-27, „Изкуство, култура и проблеми на Велико Търново“ — 2-03-08, „Кореспонденти“ и „Хумор и сатира“ — 2-40-22, „Писма на читатели“ — 2-99-62, счетоводство — 2-40-14, телекс и стенограф — 2-04-59, дежурен редактор и коректори — 2-26-79. Телекс 066570. Смет. ДСК—Велико Търново 185/5570. Т. 21301